

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

SPRAWOZDANIE

KOMISJI REGULAMINOWEJ I SPRAW POSELSKICH ORAZ
KOMISJI SPRAWIEDLIWOSCI I PRAW CZŁOWIEKA

**o poselskim projekcie ustawy o zmianie
ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich oraz
niektórych innych ustaw /druk nr 77/.**

Marszałek Sejmu – na podstawie art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 regulaminu Sejmu – skierował w dniu 9 grudnia 2015 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Regulaminowej i Spraw Poselskich oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka - do pierwszego czytania.

Komisja Regulaminowa i Spraw Poselskich oraz Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka po przeprowadzeniu pierwszego czytania i rozpatrzeniu projektu na posiedzeniach w dniach 28 stycznia i 25 lutego 2016 r.

wnosi:

Wysoki Sejm przyjąć raczy załączony projekt ustawy.

Komisje – zgodnie z art. 43 ust. 3 regulaminu Sejmu – przedstawiają, na żądanie wnioskodawców, następujące wnioski mniejszości:

1) w art. 1, art. 7c nadać brzmienie:

„Art. 7c. 1. Wniosek, o wyrażenie zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej powinien zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy oraz pełnomocnika, o ile został ustanowiony;
- 2) imię i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia Rzecznika;
- 3) wskazanie podstawy prawnej wniosku;

- 4) dokładne określenie czynu, którego dotyczy wniosek, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz jego skutków, a zwłaszcza charakteru powstałej szkody;
 - 5) uzasadnienie.
2. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia prywatnego składa oskarżyciel prywatny po sądowej kontroli spełnienia przez akt oskarżenia wymogów formalnych.
 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, sporządza i podpisuje adwokat lub radca prawny, z wyjątkiem wniosków składanych w swoich sprawach przez sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych, notariuszy oraz profesorów i doktorów habilitowanych nauk prawnych.”;

– poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz

Uwaga: wniosek mniejszości zawarty w pkt 1 należy rozpatrywać łącznie z wnioskami mniejszości zawartymi w pkt 2, 5, 6, 8, 9, 12, 13, 15, 16, 19–21, 24–27, 30–33, 36 i 37.

2) w art. 1, w art. 7d ust. 2–9 nadać brzmienie:

- „2. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymogów określonych w art. 7c, Marszałek Sejmu niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do poprawienia lub uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni, wskazując niezbędny zakres poprawienia lub uzupełnienia. W przypadku niepoprawienia lub nieuzupełnienia wniosku we wskazanym terminie i zakresie Marszałek Sejmu w terminie 7 dni od upływu terminu na poprawienie lub uzupełnienie wniosku postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.
3. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, spełnia wymogi określone w art. 7c, Marszałek Sejmu kieruje go niezwłocznie do sejmowej komisji właściwej w sprawach związanych z wyrażeniem przez Sejm zgody na pociągnięcie posła do odpowiedzialności za przestępstwa lub wykroczenia albo aresztowanie bądź zatrzymanie, zwanej dalej „komisją właściwą”, zawiadamiając jednocześnie Rzecznika o treści wniosku.
4. Komisja właściwa niezwłocznie powiadamia Rzecznika o terminie rozpatrzenia wniosku. Pomiędzy doręczeniem powiadomienia a terminem rozpatrzenia wniosku, o ile nie zachodzi wypadek niecierpiący zwłoki, powinno upłynąć co najmniej 7 dni. Komisja rozpatruje wniosek w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia otrzymania wniosku od Marszałka Sejmu.
5. Na żądanie komisji właściwej sąd albo odpowiedni organ, przed którym toczy się postępowanie wobec Rzecznika, udostępnia akta postępowania wyłącznie w zakresie w jakim niezbędne jest to do rozpatrzenia wniosku o pociągnięcie do odpowiedzialności karnej. Rzecznik ma prawo wglądu do przekazanych akt postępowania, chyba że sąd lub odpowiedni organ, przekazując akta, zakaze udostępnienia Rzecznikowi całości lub części przekazanych akt.
6. Rzecznik może przedstawić komisji właściwej wyjaśnienia i własne wnioski w formie pisemnej lub ustnej.
7. Po rozpatrzeniu sprawy komisja właściwa niezwłocznie uchwała sprawozdanie wraz z propozycją przyjęcia lub odrzucenia wniosku.
8. W trakcie rozpatrywania przez Sejm sprawozdania, o którym mowa w ust. 7, Rzecznikowi przysługuje prawo do zabrania głosu.
9. Sejm wyraża zgodę na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością ustawowej liczby posłów w terminie nie

dłuższym niż 4 miesiące od dnia skutecznego złożenia wniosku. Nieuzyskanie wymaganej większości głosów oznacza podjęcie uchwały o niewyrażeniu zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej.”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

3) w art. 1, w art. 7d dodać ust. 10 w brzmieniu:

„10. W przypadku wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej opartego na tych samych podstawach faktycznych i prawnych, jak ten w przypadku którego Sejm wcześniej nie wyraził zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej, Marszałek Sejmu postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

Uwaga: wniosek mniejszości zawarty w pkt 3 należy rozpatrywać łącznie z wnioskami mniejszości zawartymi w pkt 10, 17, 22, 28 i 34.

4) w art. 1, w art. 7e ust. 1 nadać brzmienie:

„1. Zakaz zatrzymania, o którym mowa w art. 7a, obejmuje wszelkie formy pozbawienia lub ograniczenia wolności osobistej Rzecznika.”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

Uwaga: wniosek mniejszości zawarty w pkt 4 należy rozpatrywać łącznie z wnioskami mniejszości zawartymi w pkt 11, 18, 23, 29 i 35.

5) w art. 1, w art. 7e skreślić ust. 2;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

6) w art. 1, w art. 7e w ust. 3 wprowadzeniu do wyliczenia nadać brzmienie;

„Wniosek o wyrażenie zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Rzecznika powinien zawierać.”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

7) w art. 1, art. 7g nadać brzmienie.

„Art. 7g. 1. Przepisy ustawy dotyczące odpowiedzialności karnej Rzecznika stosuje się odpowiednio do odpowiedzialności za wykroczenia.

2. W przypadku popełnienia przez Rzecznika wykroczenia, o którym mowa w rozdziale XI ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2015 r. poz. 1094 i 1485), przyjęcie przez Rzecznika mandatu karnego albo uiszczenie grzywny, w przypadku ukarania mandatem karnym zaocznym, o którym mowa w art. 98 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.), stanowi oświadczenie o wyrażeniu przez niego zgody na pociągnięcie go do odpowiedzialności w tej formie.”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

8) w art. 2, art. 18b nadać brzmienie:

- „Art. 18b. 1. Wniosek, o wyrażenie zgody na pociągnięcie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli do odpowiedzialności karnej powinien zawierać:
- 1) oznaczenie wnioskodawcy oraz pełnomocnika, o ile został ustanowiony;
 - 2) imię i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia Prezesa Najwyższej Izby Kontroli;
 - 3) wskazanie podstawy prawnej wniosku;
 - 4) dokładne określenie czynu, którego dotyczy wniosek, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz jego skutków, a zwłaszcza charakteru powstałej szkody;
 - 5) uzasadnienie.
2. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia prywatnego składa oskarżyciel prywatny po sądowej kontroli spełniania przez akt oskarżenia wymogów formalnych.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, sporządza i podpisuje adwokat lub radca prawny, z wyjątkiem wniosków składanych w swoich sprawach przez sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych, notariuszy oraz profesorów i doktorów habilitowanych nauk prawnych.”;

– poseł **B. Dolniak**, poseł **K. Gasiuk-Pihowicz**

9) w art. 2, w art. 18c ust. 2–9 nadać brzmienie:

- „2. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymogów określonych w art. 18b, Marszałek Sejmu niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do poprawienia lub uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni, wskazując niezbędny zakres poprawienia lub uzupełnienia. W przypadku niepoprawienia lub nieuzupełnienia wniosku we wskazanym terminie i zakresie Marszałek Sejmu w terminie 7 dni od upływu terminu na poprawienie lub uzupełnienie wniosku postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.
3. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1 spełnia wymogi określone w art. 18b, Marszałek Sejmu kieruje go niezwłocznie do sejmowej komisji właściwej w sprawach związanych z wyrażeniem przez Sejm zgody na pociągnięcie posła do odpowiedzialności za przestępstwa lub wykroczenia albo aresztowanie bądź zatrzymanie, zwanej dalej „komisją właściwą”, zawiadamiając jednocześnie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli o treści wniosku.
4. Komisja właściwa niezwłocznie powiadamia Prezesa Najwyższej Izby Kontroli o terminie rozpatrzenia wniosku. Pomiędzy doręczeniem powiadomienia a terminem rozpatrzenia wniosku, o ile nie zachodzi wypadek niecierpiący zwłoki, powinno upłynąć co najmniej 7 dni. Komisja rozpatruje wniosek w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia otrzymania wniosku od Marszałka Sejmu
5. Na żądanie komisji właściwej sąd albo odpowiedni organ, przed którym toczy się postępowanie wobec Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, udostępnia akta postępowania wyłącznie w zakresie w jakim niezbędne jest to do rozpatrzenia wniosku o pociągnięcie do odpowiedzialności karnej. Prezes Najwyższej Izby Kontroli ma prawo wglądu do przekazanych akt postępowania, chyba że sąd lub odpowiedni organ, przekazując akta, zakaże udostępnienia Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli całości lub części przekazanych akt.
- ”

6. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może przedstawić komisji właściwej wyjaśnienia i własne wnioski w formie pisemnej lub ustnej.
7. Po rozpatrzeniu sprawy komisja właściwa niezwłocznie uchwała sprawozdanie wraz z propozycją przyjęcia lub odrzucenia wniosku.
8. W trakcie rozpatrywania przez Sejm sprawozdania, o którym mowa w ust. 7, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli przysługuje prawo do zabrania głosu.
9. Sejm wyraża zgodę na pociągnięcie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli do odpowiedzialności karnej w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością ustawowej liczby posłów w terminie nie dłuższym niż 4 miesiące od dnia skutecznego złożenia wniosku. Nieuzyskanie wymaganej większości głosów oznacza podjęcie uchwały o niewyrażeniu zgody na pociągnięcie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli do odpowiedzialności karnej.”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

10) w art. 2, w art. 18d dodać ust. 10 w brzmieniu;

„10. W przypadku wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli do odpowiedzialności karnej opartego na tych samych podstawach faktycznych i prawnych, jak ten w przypadku którego Sejm wcześniej nie wyraził zgody na pociągnięcie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli do odpowiedzialności karnej, Marszałek Sejmu postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

11) w art. 2, w art. 18d ust. 1 nadać brzmienie:

„1. Zakaz zatrzymania, o którym mowa w art. 18, obejmuje wszelkie formy pozbawienia lub ograniczenia wolności osobistej Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

12) w art. 2, w art. 18d skreślić ust. 2;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

13) w art. 2, w art. 18d w ust. 3 wprowadzeniu do wyliczenia nadać brzmienie:

„Wniosek o wyrażenie zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli powinien zawierać.”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

14) w art. 2, art. 18f nadać brzmienie.

„Art. 18f. 1. Przepisy ustawy dotyczące odpowiedzialności karnej Prezesa Najwyższej Izby kontroli stosuje się odpowiednio do odpowiedzialności za wykroczenia.

2. W przypadku popełnienia przez Prezesa Najwyższej Izby kontroli wykroczenia, o którym mowa w rozdziale XI ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2015 r. poz. 1094 i 1485), przyjęcie przez Prezesa Najwyższej Izby kontroli mandatu karnego albo uiszczenie grzywny, w przypadku ukarania mandatem karnym zaocznym, o którym mowa w art. 98 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.), stanowi oświadczenie o wyrażeniu przez niego zgody na pociągnięcie go do odpowiedzialności w tej formie.”;

– poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz

15) w art. 3 pkt 1 nadać brzmienie:

„1) art. 7b otrzymuje brzmienie:

„Art. 7b. 1. Wniosek, o wyrażenie zgody na pociągnięcie posła albo senatora do odpowiedzialności karnej powinien zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy oraz pełnomocnika, o ile został ustanowiony;
 - 2) imię i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia posła albo senatora;
 - 3) wskazanie podstawy prawnej wniosku;
 - 4) dokładne określenie czynu, którego dotyczy wniosek, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz jego skutków, a zwłaszcza charakteru powstałej szkody;
 - 5) uzasadnienie.
2. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie posła albo senatora do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia prywatnego składa oskarżyciel prywatny po sądowej kontroli spełniania przez akt oskarżenia wymogów formalnych.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, sporządza i podpisuje adwokat lub radca prawny, z wyjątkiem wniosków składanych w swoich sprawach przez sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych, notariuszy oraz profesorów i doktorów habilitowanych nauk prawnych.
4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie posła lub senatora do cywilnej odpowiedzialności sądowej w sprawach, o których mowa w art. 6a.”;

– poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz

16) w art. 3 pkt 2 nadać brzmienie:

„2) art. 7c otrzymuje brzmienie

„Art. 7c. 1. **Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie posła lub senatora do odpowiedzialności karnej składa się Marszałkowi Sejmu lub Marszałkowi Senatowi.**

2. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymogów określonych w art. 7b, Marszałek Sejmu lub Marszałek Senatu niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do poprawienia lub uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni, wskazując niezbędny zakres poprawienia lub uzupełnienia. W przypadku niepoprawienia lub nieuzupełnienia wniosku we wskazanym terminie i zakresie Marszałek Sejmu lub Marszałek Senatu w terminie 7 dni od upływu terminu na poprawienie lub uzupełnienie wniosku postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.
3. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, spełnia wymogi określone w art. 7b, Marszałek Sejmu lub Marszałek Senatu kieruje go niezwłocznie do sejmowej albo senackiej komisji właściwej w sprawach związanych z wyrażeniem przez Sejm albo Senat zgody na pociągnięcie posła albo senatora do odpowiedzialności za przestępstwa lub wykroczenia albo aresztowanie bądź zatrzymanie, zwanej dalej „komisją właściwą”, zawiadamiając jednocześnie posła lub senatora o treści wniosku.

4. Komisja właściwa niezwłocznie powiadamia posła lub senatora o terminie rozpatrzenia wniosku. Pomiędzy doręczeniem powiadomienia a terminem rozpatrzenia wniosku, o ile nie zachodzi wypadek niecierpiący zwłoki, powinno upłynąć co najmniej 7 dni. Komisja rozpatruje wniosek w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia otrzymania wniosku od Marszałka Sejmu albo Marszałka Senatu.
5. Na żądanie komisji właściwej sąd albo odpowiedni organ, przed którym toczy się postępowanie wobec posła albo senatora, udostępnia akta postępowania wyłącznie w zakresie w jakim niezbędne jest to do rozpatrzenia wniosku o pociągnięcie do odpowiedzialności karnej. Poseł albo senator ma prawo wglądu do przekazanych akt postępowania, chyba że sąd lub odpowiedni organ, przekazując akta, zakaże udostępnienia posłowi albo senatorowi całości lub części przekazanych akt.
6. Poseł albo senator może przedstawić komisji właściwej wyjaśnienia i własne wnioski w formie pisemnej lub ustnej.
7. Po rozpatrzeniu sprawy komisja właściwa niezwłocznie uchwała sprawozdanie wraz z propozycją przyjęcia lub odrzucenia wniosku.
8. Sejm lub Senat wyraża zgodę na pociągnięcie posła albo senatora do odpowiedzialności karnej w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością ustawowej liczby posłów w terminie nie dłuższym niż 4 miesiące od dnia skutecznego złożenia wniosku. Nieuzyskanie wymaganej większości głosów oznacza podjęcie uchwały o niewyrażeniu zgody na pociągnięcie posła albo senatora do odpowiedzialności karnej.”;
9. Przepisy ust. 1–8 oraz art. 10a stosuje się odpowiednio do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 7b ust. 4.

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

Uwaga: konsekwencją przyjęcia wniosku mniejszości zawartego w pkt 16 będzie zmiana w art. 3 w pkt 3, w ust. 6 polegająca na zastąpieniu wyrazów „art. 7c ust. 1-5” wyrazami „art. 7c ust. 1-8”.

17) w art. 3 w pkt 2 dodać lit. c w brzmieniu:

„c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadku wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie posła albo senatora do odpowiedzialności karnej opartego na tych samych podstawach faktycznych i prawnych, jak ten w przypadku którego Sejm albo Senat wcześniej nie wyraził zgody na pociągnięcie posła albo senatora do odpowiedzialności karnej, Marszałek Sejmu **postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.**”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

18) w art. 3 w pkt 3 w poleceniu nowelizacyjnym po wyrazach „art. 10” dodać dwukropek, pozostałą treść oznaczyć się jako lit. b i dodać lit. a w brzmieniu:

„a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. **Zakaz zatrzymania, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wszelkie formy pozbawienia lub ograniczenia wolności osobistej posła albo senatora.**”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

19) w art. 3 w pkt 3 w poleceniu nowelizacyjnym po wyrazach „art. 10” dodać dwukropek, pozostałą treść oznaczyć jako lit. c i dodać lit. a i b w brzmieniu:

„a) uchyla się ust.4,

b) w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o wyrażenie zgody na zatrzymanie lub aresztowanie posła albo senatora powinien zawierać:”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

20) w art. 4, art. 11b nadać brzmienie:

„Art. 11b. 1. Wniosek, o wyrażenie zgody na pociągnięcie Generalnego Inspektora do odpowiedzialności karnej powinien zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy oraz pełnomocnika, o ile został ustanowiony;
 - 2) imię i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia Generalnego Inspektora;
 - 3) wskazanie podstawy prawnej wniosku;
 - 4) dokładne określenie czynu, którego dotyczy wniosek, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz jego skutków, a zwłaszcza charakteru powstałej szkody;
 - 5) uzasadnienie.
2. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Generalnego Inspektora do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia prywatnego składa oskarżyciel prywatny po sądowej kontroli spełniania przez akt oskarżenia wymogów formalnych.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, sporządza i podpisuje adwokat lub radca prawny, z wyjątkiem wniosków składanych w swoich sprawach przez sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych, notariuszy oraz profesorów i doktorów habilitowanych nauk prawnych.”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

21) w art. 4, w art. 11c ust. 2–9 nadać brzmienie:

„2. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymogów określonych w art. 11b, Marszałek Sejmu niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do poprawienia lub uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni, wskazując niezbędny zakres poprawienia lub uzupełnienia. W przypadku niepoprawienia lub nieuzupełnienia wniosku we wskazanym terminie i zakresie Marszałek Sejmu w terminie 7 dni od upływu terminu na poprawienie lub uzupełnienie wniosku postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.

3. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1 spełnia wymogi określone w art. 11b, Marszałek Sejmu kieruje go niezwłocznie do sejmowej komisji właściwej w sprawach związanych z wyrażeniem przez Sejm zgody na pociągnięcie posła do odpowiedzialności za przestępstwa lub wykroczenia albo aresztowanie bądź zatrzymanie, zwanej dalej „komisją właściwą”, zawiadamiając jednocześnie Generalnego Inspektora o treści wniosku.

4. Komisja właściwa niezwłocznie powiadamia Generalnego Inspektora o terminie rozpatrzenia wniosku. Pomiędzy doręczeniem powiadomienia a terminem rozpatrzenia wniosku, o ile nie zachodzi wypadek niecierpiący zwłoki, powinno upłynąć co najmniej 7 dni. Komisja rozpatruje wniosek w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia otrzymania wniosku od Marszałka Sejmu

5. Na żądanie komisji właściwej sąd albo odpowiedni organ, przed którym toczy się postępowanie wobec Generalnego Inspektora, udostępnia akta postępowania wyłącznie w zakresie w jakim niezbędne jest to do rozpatrzenia wniosku o pociągnięcie do odpowiedzialności karnej. Generalny Inspektor ma prawo wglądu do przekazanych akt postępowania, chyba że sąd lub odpowiedni organ, przekazując akta, zakaze udostępnienia Generalnemu Inspektorowi całości lub części przekazanych akt.
6. Generalny Inspektor może przedstawić komisji właściwej wyjaśnienia i własne wnioski w formie pisemnej lub ustnej.
7. Po rozpatrzeniu sprawy komisja właściwa niezwłocznie uchwała sprawozdanie wraz z propozycją przyjęcia lub odrzucenia wniosku.
8. W trakcie rozpatrywania przez Sejm sprawozdania, o którym mowa w ust. 7, Generalnemu Inspektorowi przysługuje prawo do zabrania głosu.
9. Sejm wyraża zgodę na pociągnięcie Generalnego Inspektora do odpowiedzialności karnej w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością ustawowej liczby posłów w terminie nie dłuższym niż 4 miesiące od dnia skutecznego złożenia wniosku. Nieuzyskanie wymaganej większości głosów oznacza podjęcie uchwały o niewyrażeniu zgody na pociągnięcie Generalnego Inspektora do odpowiedzialności karnej.”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

22) w art. 4, w art. 11c dodać ust. 10 w brzmieniu:

„10. W przypadku wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie Generalnego Inspektora do odpowiedzialności karnej opartego na tych samych podstawach faktycznych i prawnych, jak ten w przypadku którego Sejm wcześniej nie wyraził zgody na pociągnięcie Generalnego Inspektora do odpowiedzialności karnej, Marszałek Sejmu postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

23) w art. 4, w art. 11d ust. 1 nadać brzmienie:

„1. Zakaz zatrzymania, o którym mowa w art. 11, obejmuje wszelkie formy pozbawienia lub ograniczenia wolności osobistej Generalnego Inspektora.”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

24) w art. 4, w art. 11d skreślić ust. 2;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

25) w art. 4, w art. 11d w ust. 3 wprowadzeniu do wyliczenia nadać brzmienie:

„Wniosek o wyrażenie zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Generalnego Inspektora powinien zawierać:”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

26) w art. 5, art. 14b nadać brzmienie:

„Art. 14b. 1. Wniosek, o wyrażenie zgody na pociągnięcie Prezesa Instytutu Pamięci do odpowiedzialności karnej powinien zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy oraz pełnomocnika, o ile został ustanowiony;

- 2) imię i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia Prezesa Instytutu Pamięci;
 - 3) wskazanie podstawy prawnej wniosku;
 - 4) dokładne określenie czynu, którego dotyczy wniosek, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz jego skutków, a zwłaszcza charakteru powstałej szkody;
 - 5) uzasadnienie.
2. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Prezesa Instytutu Pamięci do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia prywatnego składa oskarżyciel prywatny po sądowej kontroli spełniania przez akt oskarżenia wymogów formalnych.
 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, sporządza i podpisuje adwokat lub radca prawny, z wyjątkiem wniosków składanych w swoich sprawach przez sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych, notariuszy oraz profesorów i doktorów habilitowanych nauk prawnych.”;

– poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz

27) w art. 5, w art. 14c ust. 2–9 nadać brzmienie:

- „2. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymogów określonych w art. 11b, Marszałek Sejmu niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do poprawienia lub uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni, wskazując niezbędny zakres poprawienia lub uzupełnienia. W przypadku niepoprawienia lub nieuzupełnienia wniosku we wskazanym terminie i zakresie Marszałek Sejmu w terminie 7 dni od upływu terminu na poprawienie lub uzupełnienie wniosku postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.
3. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, spełnia wymogi określone w art. 11b, Marszałek Sejmu kieruje go niezwłocznie do sejmowej komisji właściwej w sprawach związanych z wyrażeniem przez Sejm zgody na pociągnięcie posła do odpowiedzialności za przestępstwa lub wykroczenia albo aresztowanie bądź zatrzymanie, zwanej dalej „komisją właściwą”, zawiadamiając jednocześnie Prezesa Instytutu Pamięci o treści wniosku.
4. Komisja właściwa niezwłocznie powiadamia Prezesa Instytutu Pamięci o terminie rozpatrzenia wniosku. Pomiędzy doręczeniem powiadomienia a terminem rozpatrzenia wniosku, o ile nie zachodzi wypadek niecierpiący zwłoki, powinno upłynąć co najmniej 7 dni. Komisja rozpatruje wniosek w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia otrzymania wniosku od Marszałka Sejmu
5. Na żądanie komisji właściwej sąd albo odpowiedni organ, przed którym toczy się postępowanie wobec Prezesa Instytutu Pamięci, udostępnia akta postępowania wyłącznie w zakresie w jakim niezbędne jest to do rozpatrzenia wniosku o pociągnięcie do odpowiedzialności karnej. Prezes Instytutu Pamięci ma prawo wglądu do przekazanych akt postępowania, chyba że sąd lub odpowiedni organ, przekazując akta, zakazuje udostępnienia Prezesowi Instytutu Pamięci całości lub części przekazanych akt.
6. Prezes Instytutu Pamięci może przedstawić komisji właściwej wyjaśnienia i własne wnioski w formie pisemnej lub ustnej.
7. Po rozpatrzeniu sprawy komisja właściwa niezwłocznie uchwała sprawozdanie wraz z propozycją przyjęcia lub odrzucenia wniosku.
8. W trakcie rozpatrywania przez Sejm sprawozdania, o którym mowa w ust. 7, Prezesowi Instytutu Pamięci przysługuje prawo do zabrania głosu.

9. Sejm wyraża zgodę na pociągnięcie Prezesa Instytutu Pamięci do odpowiedzialności karnej w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością ustawowej liczby posłów w terminie nie dłuższym niż 4 miesiące od dnia skutecznego złożenia wniosku. Nieuzyskanie wymaganej większości głosów oznacza podjęcie uchwały o niewyrażeniu zgody na pociągnięcie Prezesa Instytutu Pamięci do odpowiedzialności karnej.”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

28) w art. 5, w art. 14c dodać ust. 10 w brzmieniu:

„10. W przypadku wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie Prezesa Instytutu Pamięci do odpowiedzialności karnej opartego na tych samych podstawach faktycznych i prawnych, jak ten w przypadku którego Sejm wcześniej nie wyraził zgody na pociągnięcie Prezesa Instytutu Pamięci do odpowiedzialności karnej, Marszałek Sejmu postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

29) w art. 5, w art. 14d ust. 1 nadać brzmienie:

„1. Zakaz zatrzymania, o którym mowa w art. 11, obejmuje wszelkie formy pozbawienia lub ograniczenia wolności osobistej Prezesa Instytutu Pamięci.”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

30) w art. 5, w art. 14d skreślić ust. 2;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

31) w art. 5 w art. 14d w ust. 3 wprowadzeniu do wyliczenia nadać brzmienie:

„Wniosek o wyrażenie zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Prezesa Instytutu Pamięci powinien zawierać:”;

– **poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz**

32) w art. 6, art. 7c nadać brzmienie:

„Art. 7c. 1. Wniosek, o wyrażenie zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej powinien zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy oraz pełnomocnika, o ile został ustanowiony;
 - 2) imię i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia Rzecznika;
 - 3) wskazanie podstawy prawnej wniosku;
 - 4) dokładne określenie czynu, którego dotyczy wniosek, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz jego skutków, a zwłaszcza charakteru powstałej szkody;
 - 5) uzasadnienie.
2. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia prywatnego składa oskarżyciel prywatny po sądowej kontroli spełnienia przez akt oskarżenia wymogów formalnych.
 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, sporządza i podpisuje adwokat lub radca prawny, z wyjątkiem wniosków składanych w swoich sprawach

przez sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych, notariuszy oraz profesorów i doktorów habilitowanych nauk prawnych.”;

– poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz

33) w art. 6, w art. 7d ust. 2–9 nadać brzmienie:

- „2. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymogów określonych w art. 7c, Marszałek Sejmu niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do poprawienia lub uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni, wskazując niezbędny zakres poprawienia lub uzupełnienia. W przypadku niepoprawienia lub nieuzupełnienia wniosku we wskazanym terminie i zakresie Marszałek Sejmu w terminie 7 dni od upływu terminu na poprawienie lub uzupełnienie wniosku postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.
3. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, spełnia wymogi określone w art. 7c, Marszałek Sejmu kieruje go niezwłocznie do sejmowej komisji właściwej w sprawach związanych z wyrażeniem przez Sejm zgody na pociągnięcie posła do odpowiedzialności za przestępstwa lub wykroczenia albo aresztowanie bądź zatrzymanie, zwanej dalej „komisją właściwą”, zawiadamiając jednocześnie Rzecznika o treści wniosku.
4. Komisja właściwa niezwłocznie powiadamia Rzecznika o terminie rozpatrzenia wniosku. Pomiędzy doręczeniem powiadomienia a terminem rozpatrzenia wniosku, o ile nie zachodzi wypadek niecierpiący zwłoki, powinno upłynąć co najmniej 7 dni. Komisja rozpatruje wniosek w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia otrzymania wniosku od Marszałka Sejmu
5. Na żądanie komisji właściwej sąd albo odpowiedni organ, przed którym toczy się postępowanie wobec Rzecznika, udostępnia akta postępowania wyłącznie w zakresie w jakim niezbędne jest to do rozpatrzenia wniosku o pociągnięcie do odpowiedzialności karnej. Rzecznik ma prawo wglądu do przekazanych akt postępowania, chyba że sąd lub odpowiedni organ, przekazując akta, zakaze udostępnienia Rzecznikowi całości lub części przekazanych akt.
6. Rzecznik może przedstawić komisji właściwej wyjaśnienia i własne wnioski w formie pisemnej lub ustnej.
7. Po rozpatrzeniu sprawy komisja właściwa niezwłocznie uchwała sprawozdanie wraz z propozycją przyjęcia lub odrzucenia wniosku.
8. W trakcie rozpatrywania przez Sejm sprawozdania, o którym mowa w ust. 7, Rzecznikowi przysługuje prawo do zabrania głosu.
9. Sejm wyraża zgodę na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością ustawowej liczby posłów w terminie nie dłuższym niż 4 miesiące od dnia skutecznego złożenia wniosku. Nieuzyskanie wymaganej większości głosów oznacza podjęcie uchwały o niewyrażeniu zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej.”;

– poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz

34) w art. 6, w art. 7d dodać ust. 10 w brzmieniu:

- „10. W przypadku wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej opartego na tych samych podstawach faktycznych i prawnych, jak ten w przypadku którego Sejm wcześniej nie wyraził zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej, Marszałek Sejmu postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.”;

– poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz

35) w art. 6, w art. 7e ust. 1 nadać brzmienie:

„1. Zakaz zatrzymania, o którym mowa w art. 7a, obejmuje wszelkie formy pozbawienia lub ograniczenia wolności osobistej Rzecznika.”;

– poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz

36) w art. 6, w art. 7e skreślić ust. 2;

– poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz

37) w art. 6, w art. 7e w ust. 3 wprowadzeniu do wyliczenia nadać brzmienie:

„Wniosek o wyrażenie zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Rzecznika powinien zawierać.”.

– poseł B. Dolniak, poseł K. Gasiuk-Pihowicz

Warszawa, dnia 25 lutego 2016 r.

Sprawozdawca

Przewodniczący Komisji
Sprawiedliwości i Praw Człowieka

Przewodniczący Komisji
Regulaminowej i Spraw Poselskich

/-/ Waldemar Buda

/-/ Stanisław Piotrowicz

/-/ Włodzimierz Bernacki

U S T A W A

z dnia 2016 r.

o zmianie ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2014 r. poz. 1648 oraz z 2015 r. poz. 1064) po art. 7 dodaje się art. 7a–7h w brzmieniu:

„Art. 7a. Rzecznik nie może być bez uprzedniej zgody Sejmu pociągnięty do odpowiedzialności karnej ani pozbawiony wolności. Rzecznik nie może być zatrzymany lub aresztowany, z wyjątkiem ujęcia go na gorącym uczynku przestępstwa i jeżeli jego zatrzymanie jest niezbędne dla zapewnienia prawidłowego toku postępowania. O zatrzymaniu niezwłocznie powiadamia się Marszałka Sejmu, który może nakazać natychmiastowe zwolnienie zatrzymanego.

Art. 7b. Przedawnienie w postępowaniu karnym czynu objętego immunitetem nie biegnie w okresie korzystania z immunitetu.

Art. 7c. 1. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego składa się za pośrednictwem Prokuratora Generalnego.

2. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia prywatnego składa oskarżyciel prywatny, po wniesieniu sprawy do sądu.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, sporządza i podpisuje adwokat lub radca prawny, z wyjątkiem wniosków składanych w swoich sprawach przez sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych, notariuszy oraz profesorów i doktorów habilitowanych nauk prawnych.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy oraz pełnomocnika, o ile został ustanowiony;
- 2) imię i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia Rzecznika;
- 3) wskazanie podstawy prawnej wniosku;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli, ustawę z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz ustawę z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka.

- 4) dokładne określenie czynu, którego dotyczy wniosek, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz jego skutków, a zwłaszcza charakteru powstałej szkody;
- 5) uzasadnienie.

Art. 7d. 1. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej składa się Marszałkowi Sejmu.

2. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów formalnych, o których mowa w art. 7c ust. 3 lub 4, Marszałek Sejmu wzywa wnioskodawcę do poprawienia lub uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni, wskazując niezbędny zakres poprawienia lub uzupełnienia. W przypadku niepoprawienia lub nieuzupełnienia wniosku we wskazanym terminie i zakresie Marszałek Sejmu postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.

3. Jeżeli wniosek spełnia wymogi formalne, o których mowa w art. 7c ust. 3 i 4, Marszałek Sejmu kieruje go do organu właściwego na podstawie regulaminu Sejmu do rozpatrzenia wniosku, zawiadamiając jednocześnie Rzecznika o treści wniosku.

4. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku powiadamia Rzecznika o terminie rozpatrzenia wniosku. Pomiędzy doręczeniem powiadomienia a terminem rozpatrzenia wniosku, o ile nie zachodzi wypadek niecierpiący zwłoki, powinno upłynąć co najmniej 7 dni.

5. Na żądanie organu właściwego do rozpatrzenia wniosku sąd albo odpowiedni organ, przed którym toczy się postępowanie wobec Rzecznika, udostępnia akta postępowania.

6. Rzecznik przedstawia organowi właściwemu do rozpatrzenia wniosku wyjaśnienia i własne wnioski w tej sprawie w formie pisemnej lub ustnej.

7. Po rozpatrzeniu sprawy, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku uchwała sprawozdanie wraz z propozycją przyjęcia lub odrzucenia wniosku.

8. W trakcie rozpatrywania przez Sejm sprawozdania, o którym mowa w ust. 7, Rzecznikowi przysługuje prawo do zabrania głosu.

9. Sejm wyraża zgodę na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością ustawowej liczby posłów. Nieuzyskanie wymaganej większości głosów oznacza podjęcie uchwały o niewyrażeniu zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej.

Art. 7e. 1. Zakaz zatrzymania, o którym mowa w art. 7a, obejmuje wszelkie formy pozbawienia lub ograniczenia wolności osobistej Rzecznika przez organy stosujące przymus.

2. Wniosek o wyrażenie zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Rzecznika składa się za pośrednictwem Prokuratora Generalnego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy;
- 2) imię i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia Rzecznika;
- 3) dokładne określenie czynu oraz jego kwalifikację prawną;
- 4) podstawę prawną zastosowania określonego środka;
- 5) uzasadnienie, wskazujące w szczególności na konieczność zastosowania określonego środka.

4. Do postępowania z wnioskiem o wyrażenie zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Rzecznika przepisy art. 7d ust. 1–8 stosuje się odpowiednio.

5. Sejm wyraża zgodę na zatrzymanie lub aresztowanie Rzecznika w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością ustawowej liczby posłów. Nieuzyskanie wymaganej większości głosów oznacza podjęcie uchwały o niewyrażeniu zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Rzecznika.

6. Wymóg uzyskania zgody Sejmu nie dotyczy wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem sądu.

Art. 7f. 1. Marszałek Sejmu przesyła wnioskodawcy niezwłocznie uchwałę, o której mowa w art. 7d ust. 9 i art. 7e ust. 5.

2. Uchwały, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 7g. Przepisy ustawy dotyczące odpowiedzialności karnej Rzecznika stosuje się odpowiednio do odpowiedzialności za wykroczenia.

Art. 7h. Szczegółowy tryb postępowania w sprawach, o których mowa w art. 7a–7g, określa regulamin Sejmu.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2015 r. poz. 1096) po art. 18 dodaje się art. 18a–18g w brzmieniu:

„Art. 18a. Przedawnienie w postępowaniu karnym czynu objętego immunitetem nie biegnie w okresie korzystania z immunitetu.

Art. 18b. 1. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego składa się za pośrednictwem Prokuratora Generalnego.

2. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia prywatnego składa oskarżyciel prywatny, po wniesieniu sprawy do sądu.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, sporządza i podpisuje adwokat lub radca prawny, z wyjątkiem wniosków składanych w swoich sprawach przez sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych, notariuszy oraz profesorów i doktorów habilitowanych nauk prawnych.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy oraz pełnomocnika, o ile został ustanowiony;
- 2) imię i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia Prezesa Najwyższej Izby Kontroli;
- 3) wskazanie podstawy prawnej wniosku;
- 4) dokładne określenie czynu, którego dotyczy wniosek, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz jego skutków, a zwłaszcza charakteru powstałej szkody;
- 5) uzasadnienie.

Art. 18c. 1. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli do odpowiedzialności karnej składa się Marszałkowi Sejmu.

2. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów formalnych, o których mowa w art. 18b ust. 3 lub 4, Marszałek Sejmu wzywa wnioskodawcę do poprawienia lub uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni, wskazując niezbędny zakres poprawienia lub uzupełnienia. W przypadku niepoprawienia lub nieuzupełnienia wniosku we wskazanym terminie i zakresie Marszałek Sejmu postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.

3. Jeżeli wniosek spełnia wymogi formalne, o których mowa w art. 18b ust. 3 i 4, Marszałek Sejmu kieruje go do organu właściwego na podstawie regulaminu Sejmu do rozpatrzenia wniosku, zawiadamiając jednocześnie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli o treści wniosku.

4. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku powiadamia Prezesa Najwyższej Izby Kontroli o terminie rozpatrzenia wniosku. Pomiędzy doręczeniem powiadomienia a terminem rozpatrzenia wniosku, o ile nie zachodzi wypadek niecierpiący zwłoki, powinno upłynąć co najmniej 7 dni.

5. Na żądanie organu właściwego do rozpatrzenia wniosku sąd albo odpowiedni organ, przed którym toczy się postępowanie wobec Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, udostępnia akta postępowania.

6. Prezes Najwyższej Izby Kontroli przedstawia organowi właściwemu do rozpatrzenia wniosku wyjaśnienia i własne wnioski w tej sprawie w formie pisemnej lub ustnej.

7. Po rozpatrzeniu sprawy, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku uchwała sprawozdanie wraz z propozycją przyjęcia lub odrzucenia wniosku.

8. W trakcie rozpatrywania przez Sejm sprawozdania, o którym mowa w ust. 7, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli przysługuje prawo do zabrania głosu.

9. Sejm wyraża zgodę na pociągnięcie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli do odpowiedzialności karnej w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością ustawowej liczby posłów. Nieuzyskanie wymaganej większości głosów oznacza podjęcie uchwały o niewyrażeniu zgody na pociągnięcie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli do odpowiedzialności karnej.

Art. 18d. 1. Zakaz zatrzymania, o którym mowa w art. 18, obejmuje wszelkie formy pozbawienia lub ograniczenia wolności osobistej Prezesa Najwyższej Izby Kontroli przez organy stosujące przymus.

2. Wniosek o wyrażenie zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli składa się za pośrednictwem Prokuratora Generalnego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy;
- 2) imię i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia Prezesa Najwyższej Izby Kontroli;
- 3) dokładne określenie czynu oraz jego kwalifikację prawną;
- 4) podstawę prawną zastosowania określonego środka;
- 5) uzasadnienie, wskazujące w szczególności na konieczność zastosowania określonego środka.

4. Do postępowania z wnioskiem o wyrażenie zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli przepisy art. 18c ust. 1–8 stosuje się odpowiednio.

5. Sejm wyraża zgodę na zatrzymanie lub aresztowanie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością ustawowej liczby posłów. Nieuzyskanie wymaganej większości głosów oznacza podjęcie uchwały o niewyrażeniu zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

6. Wymóg uzyskania zgody Sejmu nie dotyczy wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem sądu.

Art. 18e. 1. Marszałek Sejmu przesyła wnioskodawcy niezwłocznie uchwałę, o której mowa w art. 18c ust. 9 i art. 18d ust. 5.

2. Uchwały, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 18f. Przepisy ustawy dotyczące odpowiedzialności karnej Prezesa Najwyższej Izby Kontroli stosuje się odpowiednio do odpowiedzialności za wykroczenia.

Art. 18g. Szczegółowy tryb postępowania w sprawach, o których mowa w art. 18a–18f, określa regulamin Sejmu.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2015 r. poz. 1605) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7b w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oznaczenie wnioskodawcy oraz pełnomocnika, o ile został ustanowiony;”;

2) w art. 7c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie posła lub senatora do odpowiedzialności karnej składa się Marszałkowi Sejmu lub Marszałkowi Senatu.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów formalnych, o których mowa w art. 7b ust. 3 lub 4, Marszałek Sejmu lub Marszałek Senatu wzywa wnioskodawcę do poprawienia lub uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni, wskazując niezbędny zakres poprawienia lub uzupełnienia. W przypadku niepoprawienia lub nieuzupełnienia wniosku we wskazanym terminie i zakresie Marszałek Sejmu lub Marszałek Senatu postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.

1b. Jeżeli wniosek spełnia wymogi formalne, o których mowa w art. 7b ust. 3 i 4, Marszałek Sejmu lub Marszałek Senatu kieruje go do organu właściwego do rozpatrzenia wniosku na podstawie regulaminów Sejmu lub Senatu, zawiadamiając jednocześnie posła lub senatora o treści wniosku.”;

3) w art. 10 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do postępowania z wnioskiem o wyrażenie zgody na zatrzymanie lub aresztowanie posła lub senatora przepisy art. 7c ust. 1-5 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2135 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 195) po art. 11 dodaje się art. 11a–11g w brzmieniu:

„Art. 11a. Przedawnienie w postępowaniu karnym czynu objętego immunitetem nie biegnie w okresie korzystania z immunitetu.

Art. 11b. 1. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Generalnego Inspektora do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego składa się za pośrednictwem Prokuratora Generalnego.

2. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Generalnego Inspektora do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia prywatnego składa oskarżyciel prywatny, po wniesieniu sprawy do sądu.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, sporządza i podpisuje adwokat lub radca prawny, z wyjątkiem wniosków składanych w swoich sprawach przez sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych, notariuszy oraz profesorów i doktorów habilitowanych nauk prawnych.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy oraz pełnomocnika, o ile został ustanowiony;
- 2) imię i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia Generalnego Inspektora;
- 3) wskazanie podstawy prawnej wniosku;
- 4) dokładne określenie czynu, którego dotyczy wniosek, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz jego skutków, a zwłaszcza charakteru powstałej szkody;
- 5) uzasadnienie.

Art. 11c. 1. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Generalnego Inspektora do odpowiedzialności karnej składa się Marszałkowi Sejmu.

2. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów formalnych, o których mowa w art. 11b ust. 3 lub 4, Marszałek Sejmu wzywa wnioskodawcę do poprawienia lub uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni, wskazując niezbędny zakres poprawienia lub uzupełnienia. W przypadku niepoprawienia lub nieuzupełnienia wniosku we wskazanym terminie i zakresie Marszałek Sejmu postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.

3. Jeżeli wniosek spełnia wymogi formalne, o których mowa w art. 11b ust. 3 i 4, Marszałek Sejmu kieruje go do organu właściwego na podstawie regulaminu Sejmu do rozpatrzenia wniosku, zawiadamiając jednocześnie Generalnego Inspektora o treści wniosku.

4. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku powiadamia Generalnego Inspektora o terminie rozpatrzenia wniosku. Pomiędzy doręczeniem powiadomienia a terminem rozpatrzenia wniosku, o ile nie zachodzi wypadek niecierpiący zwłoki, powinno upłynąć co najmniej 7 dni.

5. Na żądanie organu właściwego do rozpatrzenia wniosku sąd albo odpowiedni organ, przed którym toczy się postępowanie wobec Generalnego Inspektora, udostępnia akta postępowania.

6. Generalny Inspektor przedstawia organowi właściwemu do rozpatrzenia wniosku wyjaśnienia i własne wnioski w tej sprawie w formie pisemnej lub ustnej.

7. Po rozpatrzeniu sprawy, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku uchwała sprawozdanie wraz z propozycją przyjęcia lub odrzucenia wniosku.

8. W trakcie rozpatrywania przez Sejm sprawozdania, o którym mowa w ust. 7, Generalnemu Inspektorowi przysługuje prawo do zabrania głosu.

9. Sejm wyraża zgodę na pociągnięcie Generalnego Inspektora do odpowiedzialności karnej w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością ustawowej liczby posłów. Nieuzyskanie wymaganej większości głosów oznacza podjęcie uchwały o niewyrażeniu zgody na pociągnięcie Generalnego Inspektora do odpowiedzialności karnej.

Art. 11d. 1. Zakaz zatrzymania, o którym mowa w art. 11, obejmuje wszelkie formy pozbawienia lub ograniczenia wolności osobistej Generalnego Inspektora przez organy stosujące przymus.

2. Wniosek o wyrażenie zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Generalnego Inspektora składa się za pośrednictwem Prokuratora Generalnego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy;
- 2) imię i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia Generalnego Inspektora;
- 3) dokładne określenie czynu oraz jego kwalifikację prawną;
- 4) podstawę prawną zastosowania określonego środka;
- 5) uzasadnienie, wskazujące w szczególności na konieczność zastosowania określonego środka.

4. Do postępowania z wnioskiem o wyrażenie zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Generalnego Inspektora przepisy art. 11c ust. 1–8 stosuje się odpowiednio.

5. Sejm wyraża zgodę na zatrzymanie lub aresztowanie Generalnego Inspektora w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością ustawowej liczby posłów.

Nieuzyskanie wymaganej większości głosów oznacza podjęcie uchwały o niewyrażeniu zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Generalnego Inspektora.

6. Wymóg uzyskania zgody Sejmu nie dotyczy wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem sądu.

Art. 11e. 1. Marszałek Sejmu przesyła wnioskodawcy niezwłocznie uchwałę, o której mowa w art. 11c ust. 9 i art. 11d ust. 5.

2. Uchwały, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 11f. Przepisy ustawy dotyczące odpowiedzialności karnej Generalnego Inspektora stosuje się odpowiednio do odpowiedzialności za wykroczenia.

Art. 11g. Szczegółowy tryb postępowania w sprawach, o których mowa w art. 11a–11f, określa regulamin Sejmu.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 152 i 178) po art. 14 dodaje się art. 14a–14g w brzmieniu:

„Art. 14a. Przedawnienie w postępowaniu karnym czynu objętego immunitetem nie biegnie w okresie korzystania z immunitetu.

Art. 14b. 1. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Prezesa Instytutu Pamięci do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego składa się za pośrednictwem Prokuratora Generalnego.

2. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Prezesa Instytutu Pamięci do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia prywatnego składa oskarżyciel prywatny, po wniesieniu sprawy do sądu.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, sporządza i podpisuje adwokat lub radca prawny, z wyjątkiem wniosków składanych w swoich sprawach przez sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych, notariuszy oraz profesorów i doktorów habilitowanych nauk prawnych.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy oraz pełnomocnika, o ile został ustanowiony;
- 2) imię i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia Prezesa Instytutu Pamięci;
- 3) wskazanie podstawy prawnej wniosku;
- 4) dokładne określenie czynu, którego dotyczy wniosek, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz jego skutków, a zwłaszcza charakteru powstałej szkody;

5) uzasadnienie.

Art. 14c. 1. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Prezesa Instytutu Pamięci do odpowiedzialności karnej składa się Marszałkowi Sejmu.

2. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów formalnych, o których mowa w art. 14b ust. 3 lub 4, Marszałek Sejmu wzywa wnioskodawcę do poprawienia lub uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni, wskazując niezbędny zakres poprawienia lub uzupełnienia. W przypadku niepoprawienia lub nieuzupełnienia wniosku we wskazanym terminie i zakresie Marszałek Sejmu postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.

3. Jeżeli wniosek spełnia wymogi formalne, o których mowa w art. 14b ust. 3 i 4, Marszałek Sejmu kieruje go do organu właściwego na podstawie regulaminu Sejmu do rozpatrzenia wniosku, zawiadamiając jednocześnie Prezesa Instytutu Pamięci o treści wniosku.

4. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku powiadamia Prezesa Instytutu Pamięci o terminie rozpatrzenia wniosku. Pomiędzy doręczeniem powiadomienia a terminem rozpatrzenia wniosku, o ile nie zachodzi wypadek niecierpiący zwłoki, powinno upłynąć co najmniej 7 dni.

5. Na żądanie organu właściwego do rozpatrzenia wniosku sąd albo odpowiedni organ, przed którym toczy się postępowanie wobec Prezesa Instytutu Pamięci, udostępnia akta postępowania.

6. Prezes Instytutu Pamięci przedstawia organowi właściwemu do rozpatrzenia wniosku wyjaśnienia i własne wnioski w tej sprawie w formie pisemnej lub ustnej.

7. Po rozpatrzeniu sprawy, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku uchwała sprawozdanie wraz z propozycją przyjęcia lub odrzucenia wniosku.

8. W trakcie rozpatrywania przez Sejm sprawozdania, o którym mowa w ust. 7, Prezesowi Instytutu Pamięci przysługuje prawo do zabrania głosu.

9. Sejm wyraża zgodę na pociągnięcie Prezesa Instytutu Pamięci do odpowiedzialności karnej w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością ustawowej liczby posłów. Nieuzyskanie wymaganej większości głosów oznacza podjęcie uchwały o niewyrażeniu zgody na pociągnięcie Prezesa Instytutu Pamięci do odpowiedzialności karnej.

Art. 14d. 1. Zakaz zatrzymania, o którym mowa w art. 14, obejmuje wszelkie formy pozbawienia lub ograniczenia wolności osobistej Prezesa Instytutu Pamięci przez organy stosujące przymus.

2. Wniosek o wyrażenie zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Prezesa Instytutu Pamięci składa się za pośrednictwem Prokuratora Generalnego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy;
- 2) imię i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia Prezesa Instytutu Pamięci;
- 3) dokładne określenie czynu oraz jego kwalifikację prawną;
- 4) podstawę prawną zastosowania określonego środka;
- 5) uzasadnienie, wskazujące w szczególności na konieczność zastosowania określonego środka.

4. Do postępowania z wnioskiem o wyrażenie zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Prezesa Instytutu Pamięci przepisy art. 14c ust. 1–8 stosuje się odpowiednio.

5. Sejm wyraża zgodę na zatrzymanie lub aresztowanie Prezesa Instytutu Pamięci w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością ustawowej liczby posłów. Nieuzyskanie wymaganej większości głosów oznacza podjęcie uchwały o niewyrażeniu zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Prezesa Instytutu Pamięci.

6. Wymóg uzyskania zgody Sejmu nie dotyczy wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem sądu.

Art. 14e. 1. Marszałek Sejmu przesyła wnioskodawcy niezwłocznie uchwałę, o której mowa w art. 14c ust. 9 i art. 14d ust. 5.

2. Uchwały, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 14f. Przepisy ustawy dotyczące odpowiedzialności karnej Prezesa Instytutu Pamięci stosuje się odpowiednio do odpowiedzialności za wykroczenia.

Art. 14g. Szczegółowy tryb postępowania w sprawach, o których mowa w art. 14a–14f, określa regulamin Sejmu.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka (Dz. U. z 2015 r. poz. 2086) po art. 7 dodaje się art. 7a–7g w brzmieniu:

„Art. 7a. Przedawnienie w postępowaniu karnym czynu objętego immunitetem nie biegnie w okresie korzystania z immunitetu.

Art. 7b. 1. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego składa się za pośrednictwem Prokuratora Generalnego.

2. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia prywatnego składa oskarżyciel prywatny, po wniesieniu sprawy do sądu.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, sporządza i podpisuje adwokat lub radca prawny, z wyjątkiem wniosków składanych w swoich sprawach przez sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych, notariuszy oraz profesorów i doktorów habilitowanych nauk prawnych.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy oraz pełnomocnika, o ile został ustanowiony;
- 2) imię i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia Rzecznika;
- 3) wskazanie podstawy prawnej wniosku;
- 4) dokładne określenie czynu, którego dotyczy wniosek, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz jego skutków, a zwłaszcza charakteru powstałej szkody;
- 5) uzasadnienie.

Art. 7c. 1. Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej składa się Marszałkowi Sejmu.

2. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów formalnych, o których mowa w art. 7b ust. 3 lub 4, Marszałek Sejmu wzywa wnioskodawcę do poprawienia lub uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni, wskazując niezbędny zakres poprawienia lub uzupełnienia. W przypadku niepoprawienia lub nieuzupełnienia wniosku we wskazanym terminie i zakresie Marszałek Sejmu postanawia o pozostawieniu wniosku bez biegu.

3. Jeżeli wniosek spełnia wymogi formalne, o których mowa w art. 7b ust. 3 i 4, Marszałek Sejmu kieruje go do organu właściwego na podstawie regulaminu Sejmu do rozpatrzenia wniosku, zawiadamiając jednocześnie Rzecznika o treści wniosku.

4. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku powiadamia Rzecznika o terminie rozpatrzenia wniosku. Pomiędzy doręczeniem powiadomienia a terminem rozpatrzenia wniosku, o ile nie zachodzi wypadek niecierpiący zwłoki, powinno upłynąć co najmniej 7 dni.

5. Na żądanie organu właściwego do rozpatrzenia wniosku sąd albo odpowiedni organ, przed którym toczy się postępowanie wobec Rzecznika, udostępnia akta postępowania.

6. Rzecznik przedstawia organowi właściwemu do rozpatrzenia wniosku wyjaśnienia i własne wnioski w tej sprawie w formie pisemnej lub ustnej.

7. Po rozpatrzeniu sprawy, organ właściwy do rozpatrzenia wniosku uchwała sprawozdanie wraz z propozycją przyjęcia lub odrzucenia wniosku.

8. W trakcie rozpatrywania przez Sejm sprawozdania, o którym mowa w ust. 7, Rzecznikowi przysługuje prawo do zabrania głosu.

9. Sejm wyraża zgodę na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością ustawowej liczby posłów. Nieuzyskanie wymaganej większości głosów oznacza podjęcie uchwały o niewyrażeniu zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej.

Art. 7d. 1. Zakaz zatrzymania, o którym mowa w art. 7 ust. 2c, obejmuje wszelkie formy pozbawienia lub ograniczenia wolności osobistej Rzecznika przez organy stosujące przymus.

2. Wniosek o wyrażenie zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Rzecznika składa się za pośrednictwem Prokuratora Generalnego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy;
- 2) imię i nazwisko oraz datę i miejsce urodzenia Rzecznika;
- 3) dokładne określenie czynu oraz jego kwalifikację prawną;
- 4) podstawę prawną zastosowania określonego środka;
- 5) uzasadnienie, wskazujące w szczególności na konieczność zastosowania określonego środka.

4. Do postępowania z wnioskiem o wyrażenie zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Rzecznika przepisy art. 7e ust. 1–8 stosuje się odpowiednio.

5. Sejm wyraża zgodę na zatrzymanie lub aresztowanie Rzecznika w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością ustawowej liczby posłów. Nieuzyskanie wymaganej większości głosów oznacza podjęcie uchwały o niewyrażeniu zgody na zatrzymanie lub aresztowanie Rzecznika.

6. Wymóg uzyskania zgody Sejmu nie dotyczy wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem sądu.

Art. 7e. 1. Marszałek Sejmu przesyła wnioskodawcy niezwłocznie uchwałę, o której mowa w art. 7c ust. 9 i art. 7d ust. 5.

2. Uchwały, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 7f. Przepisy ustawy dotyczące odpowiedzialności karnej Rzecznika stosuje się odpowiednio do odpowiedzialności za wykroczenia.

Art. 7g. Szczegółowy tryb postępowania w sprawach, o których mowa w art. 7a–7f, określa regulamin Sejmu.”.

Art. 7. Wnioski o wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej podmiotów, o których mowa w art. 1, art. 2 i art. 4–6, złożone i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, należy złożyć ponownie na podstawie przepisów ustaw, o których mowa w art. 1, art. 2 i art. 4–6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 8. Wnioski o wyrażenie zgody na pociągnięcie posła lub senatora do odpowiedzialności karnej złożone i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpatrywane są na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.